

Moj sonček

Aljaž se je rodil v osmem mesecu nosečnosti, saj mu je pri pregledu začel nagajati srček, zato so zdravniki naredili carski rez. Po 48 urah življenja v inkubatorju je ostal par sekund brez kisika v glavi, zato mu je del možganov odmrlo. Od prvega meseca naprej sta mami in Aljaž hodila v Celje dvakrat ali trikrat tedensko na različne terapije. Večkrat tudi v Sočo, Ankaran in Valdoltro. Zdravniki so staršema rekli, da Aljaž ne bo nikoli govoril in hodil, vendar se na srečo to ni uresničilo, kajti Aljaž danes govori in hodi, res pa je, da uporablja pripomočke in da potrebuje prilagoditve pri učenju. Kljub temu pa se težko uči. Aljaž je danes na stopnji dve ali tri letnega otroka, vendar nas vsako leto preseneti in se nauči nekaj novega. Lani se je pri svojih 19 letih naučil zavezati vezalke. Shodil je pri treh letih, brez pleničke pa je ostal pri devetih. Je in pije sam.

Aljaž se zbudi ob 6.15, ko vstane in si obleče oblačila, ki mu jih pripravi mami. Nato ima zajtrk, tudi tega mu pripravi mami. Ob 6.40 gre na postajo, kjer počaka kombi, ki ga odpelje v šolo. V šolo hodi v Celje, in sicer v Osnovno šolo Glazija, kjer ima individualni pouk. V razredu je 6 učencev, kjer ima vsak svoj prilagojen pouk. Pri slovenščini Aljaž preslikuje črke in piše svoje ime. Pri matematiki prepozna osnovne barve, številke ne prepozna, šteje mehansko do deset. Pri športni vzgoji rad sodeluje, vendar s prilagoditvami. Veliko prehodi in preteče tudi daljšo razdaljo. V šoli imajo bazen, kjer zelo uživa in preplava tudi daljše razdalje. Pri glasbeni vzgoji zelo uživa, se pri njej zelo sprosti in se umiri, zapomni si tudi nekatere kratke pesmice. Pri likovni rad ustvarja, pri tem je natančen in zelo vztrajen. Pri razvijanju samostojnosti je uspešen, prepozna svoja oblačila, pravilno uporablja jedilni pribor in kulturno uživa hrano ter upošteva bonton. Vezalke si zna zavezati čisto sam. Na učnih sprehodih upošteva pravila varne hoje ter se ustavi pred prehodom za pešce. Pri delovni vzgoji natančno opravi aktivnosti, ki so vezana na domača opravila (brisanje mize, posode in pometanje razreda), posodo pomije ob delni pomoči. Pri zaposlitveni tehniki je zelo vztrajen in natančen.

S poukom sicer začenja ob 8.00, domov pa pride približno ob treh. Kosilo ima v šoli, vendar včasih je tudi doma. Ko pride domov, se najprej preobleče. Oblačila lepo zloži ali pa da v pranje, če je potrebno. Čez dan zelo rad pospravlja, pometa ... Rad ima čistočo. Ko je ura približno pol osmih zvečer, se umije in pripravi za spanje. Ob osmih gleda televizijo, njegova najljubša nadaljevanke je Ena žlahtna štorija. Ko je konec te nadaljevanke, gre spat.

Z Aljažem hodiva na sprehode, kuhava s plastično posodo (igrava se kuharje), pomaga mi pospraviti z mize, pripraviti kosilo ... Zelo ga imam rada, saj je nekaj posebnega in ker ga skrbi

zame in za vse druge. Zelo redko joče in ne čuti bolečine tako kot mi, vendar je zelo čustven. Zelo me podpira na vseh nastopih, ki jim z velikim užitkom prisluhne. Ob koncu nastopa pa mi vedno čestita in stisne k sebi.

Aljaž je naš sonček. Zato, ker je vedno nasmejan, dobre volje, prijazen. Zelo rad dela stvari, ki jih lahko opravi. Rad pometa, briše in pospravlja mizo in svojo sobo. V njegovi sobi so stvari vedno na svojem mestu, takoj opazi, če mu kdo prestavi kakšno stvar. Zelo rad spoznava nove ljudi, čeprav si nova imena težje zapomni. Zelo se razveseli ljudi, ki jih že dolgo ni videl in ki jih ima v lepem spominu. Ima rad vsakega člana v družini, zato ga vedno zanima, kje se kdo nahaja. So stvari, ki jih mora ponoviti vsaj tisočkrat ali celo večkrat, da osvoji tisto, kar bi zdrav otrok osvojil veliko prej. Zato smo vsi veseli vsakega najmanjšega napredka, ki ga doseže z veliko truda in volje.

Tjaša Ulčnik, 7. a